

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
21.oktober 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-220/12	Andreas Ingemar Thiele Meneses mod Region Hannover Sagen vedrører: Er en unionsborgers ret til fri bevægelighed og ophold i henhold til artikel 20 og 21 TEUF til hinder for en ordning i national ret, hvorefter tyske statsborgere, der har fast bopæl uden for Forbundsrepublikken Tyskland, kun kan opnå uddannelsesstøtte til uddannelse ved en uddannelsesinstitution, der er beliggende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, såfremt uddannelsesinstitutionen enten ligger i den stat, hvor den pågældende har fast bopæl, eller i en nabostat til denne, og støtten endvidere er begrundet i særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde?	Dom	24.10.13
C-275/12	Elrick Sagen vedrører: Er artikel 20 og 21 TEUF til hinder for en ordning i national ret, hvorefter en tysk statsborger, som har fast bopæl i Tyskland, og som studerer ved en uddannelsesinstitution i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, nægtes uddannelsesstøtte i henhold til Bundesausbildungsförderungsgesetz (herefter »BAföG«) under studier ved denne uddannelsesinstitution, fordi den udenlandske uddannelse kun varer ét år, mens hun i henhold til BAföG kunne have modtaget uddannelsesstøtte under en tilsvarende uddannelse, der ligeledes varer ét år, i Tyskland?	Dom	24.10.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-105/12, C-106/12, C-107/12	Staat der Nederlanden mod Essent m.fl. Sagen vedrører: Skal artikel 345 TEUF (om ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne) fortolkes således, at udtrykket »de ejendomsretlige	Dom	22.10.13

	ordninger i medlemsstaterne« også omfatter det i denne sag omhandlede absolutte privatiseringsforbud, således som det fremgår af bekendtgørelsen om andele i systemoperatører sammenholdt med artikel 93 i elektricitetsloven af 1998 og gaslovens artikel 85, og hvorefter andele i en systemoperatør udelukkende må overdrages til offentlige parter? Har en bekræftende besvarelse af spørgsmål I til følge, at reglerne om de frie kapitalbevægelser ikke finder anvendelse på koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter, eller i det mindste, at koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter ikke skal efterprøves i forhold til reglerne om de frie kapitalbevægelser? Udgør de også til grund for Won liggende [org. s. 42] målsætninger om ved forebyggelse af krydssubsidiering i vid forstand (herunder også strategisk udveksling af oplysninger) at skabe gennemsigtighed på energimarkedet og forhindre konkurrencefordrejning udelukkende økonomiske hensyn, eller kan de også anses for ikke-økonomiske hensyn i den forstand, at de som tvingende almene hensyn efter omstændighederne kan begrunde en restriktion for de fri kapitalbevægelser?		
C-137/12	Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets afgørelse 2011/853/EU af 29. november 2011 om undertegnelse på Unionens vegne af den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	22.10.13
C-85/12	Landsbanki Islands HF mod Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giraux Sagen vedrører: Skal artikel 3 og 9 i direktiv 2001/24/EF om sanering og likvidation af kreditinstitutter fortolkes således, at sanerings- eller likvidationsforanstaltninger over for en finansiel virksomhed som dem, der følger af den islandske lov nr. 44/2009 af 15. april 2009, skal anses for foranstaltninger truffet af en administrativ eller retslig myndighed i disse artiklers forstand? Skal artikel 32 i direktiv 2001/24/EF fortolkes således, at den er til hinder for, at en national bestemmelse som artikel 98 i den islandske lov af 20. december 2002, der forbød eller udsatte ethvert retsskridt mod en finansiel virksomhed fra det tidspunkt, hvor et moratorium trådte i kraft, får retsvirkning over for retsbevarende foranstaltninger, der er truffet i en anden medlemsstat før vedtagelsen af moratoriet?	Dom	24.10.13
C-151/12	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, og afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (1) af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, for så vidt angår det vandløbsopland på Fællesskabets område, der befinder sig i Spanien, Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	24.10.13
C-275/12	Elrick Sagen vedrører: Er artikel 20 og 21 TEUF til hinder for en ordning i national ret, hvorefter en tysk statsborger, som har fast bopæl i Tyskland, og som studerer ved en uddannelsesinstitution i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, nægtes uddannelsesstøtte i henhold til Bundesausbildungsförderungsgesetz (herefter »BAföG«) under studier ved denne uddannelsesinstitution, fordi den udenlandske uddannelse kun varer ét år, mens hun i henhold til BAföG kunne have modtaget uddannelsesstøtte under en tilsvarende uddannelse, der ligeledes varer ét år, i Tyskland?	Dom	24.10.13
C-277/12	Drozdots	Dom	24.10.13

	Sagen vedrører: 1) Er erstatning for ikke-økonomisk skade indregnet i det beløb, der skal dække personskade i medfør af artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer? (1 – Bemærkning fra den spanske oversætter: Læs: artikel 1, stk. 2.) 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en regel i en medlemsstat, hvorefter det eksisterende erstatningsansvar i den pågældende medlemsstat begrænses – dvs. maksimumsbeløbet for erstatning for ikkeøkonomisk skade – ved at fastsætte en beløbsgrænse, som er væsentligt lavere end den i direktiverne og den nationale lovgivning fastsatte beløbsgrænse for så vidt angår forsikringsselskabers ansvar?		
C-396/12	van der Ham et van der Ham-Reijersen van Buuren Sagen vedrører: 1) Hvordan skal man fortolke begrebet »forsætlig misligholdelse« i artikel 51, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 74/2009 af 19. januar 2009 (EUT L 30, s.100), artikel 23 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1975/2006 af 7. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1698/2005 [EUT L 368, s. 74] og artikel 67, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18)? Er det tilstrækkeligt til, at der foreligger en sådan misligholdelse, at der sker en overtrædelse af en langvarig fast politik, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra c), i de nationale retningslinjer vedrørende de retlige rammer for krydsoverensstemmelseskrav i den fælles landbrugspolitik? 2) Er EU-retten til hinder for, at det i en medlemsstat allerede kan antages, at der foreligger en »forsætlig« overtrædelse af en bestemmelse i den nævnte forordnings forstand, når der foreligger en eller flere af følgende omstændigheder: a. Det antages allerede i det pågældende ikke-opfyldte krydsoverensstemmelseskrav, at der foreligger fortsat. b. Det pågældende krydsoverensstemmelseskrav er komplekst. c. Det handler om en langvarig fast politik. d. Der foreligger enten en aktiv handlen eller en bevidst undladelse. e. Landbrugeren er allerede tidligere blevet gjort bekendt med en mangelfuld gennemførelse af det pågældende krydsoverensstemmelseskrav. f. Graden af den manglende opfyldelse af krydsoverensstemmelseskravet giver anledning til at antage, at der foreligger fortsat? 3) Kan støttemodtageren tilregnes en »forsætlig misligholdelse«, når en tredjeperson har udført arbejdet på hans vegne?	GA	24.10.13
C-616/11	T-Mobile Austria GmbH mod VereinfürKonsumenteninformation Sagen vedrører: 1) Skal artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets	GA	24.10.13

	direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked fortolkes således, at den også skal finde anvendelse på kontraktforholdet mellem en mobiltelefonoperatør som betalingsmodtager og dennes privatkunde (forbruger) som betaler? 2) Skal en af betaleren personligt underskrevet betalingsanvisning hhv. en procedure for udstedelse af overførselsordrer, der hviler på en underskrevet betalingsanvisning, samt en aftalt procedure for udstedelse af overførselsordrer i online banking (tebanking) anses for »betalingsinstrumenter« i den betydning, der forudsættes i artikel 4, nr. 23, og artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF? 3) Skal artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af nationale retsforrifter, der især uden at sondre mellem forskellige betalingsinstrumenter indeholder et generelt forbud mod, at betalingsmodtageren opkræver gebyrer?		
C-423/12	Reyes Sagen vedrører: 1. Kan artikel 2, nr. 2, litra c), i direktivet (2004/38/EF) om fri bevægelighed fortolkes således, at en medlemsstat under visse omstændigheder kan stille krav om, at en efterkommer, der er fyldt 21 år, for at anses for at være forsørget af en unionsborger, og dermed være omfattet af definitionen af familiemedlem i henhold til nævnte bestemmelse, skal have forsøgt at finde arbejde, få hjælp til sin forsørgelse af oprindelseslandets myndigheder og/eller på anden vis klare sin forsørgelse, og dette ikke har været muligt? 2. Hvilken betydning har det ved fortolkningen af den i artikel 2, nr. 2), litra c), i direktivet om fri bevægelighed fastsatte betingelse »som forsørges af unionsborgeren«, at en slægtning på grund af personlige forhold såsom alder, uddannelse og helbred vurderes at have gode forudsætninger for at finde arbejde, og vedkommende desuden har til hensigt at arbejde i medlemsstaten, hvilket vil indebære, at betingelserne for at anses for en sådan pårørende, som forsørges af unionsborgeren, efter bestemmelsen ikke længere er opfyldt?	GA	06.11.13
C-72/12	GemeindeAltripe.a. mod Land Rheinland-Pfalz Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at fastsætte, at de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337, også finder anvendelse på sådanne administrative tilladelsesprocedurer, som myndighederne havde indledt før den 25. juni 2005, men hvor tilladelse først blev meddelt efter dette tidspunkt? 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende: Skal artikel 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at udvide anvendelsen af de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337/EØF med henblik på anfægtelse af den processuelle lovlighed af en afgørelse, til at omfatte det tilfælde, hvor der er gennemført en miljøvurdering, men denne er behæftet med fejl? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Skal artikel 10a i direktiv 85/337/EØF i de tilfælde, hvor det i en medlemsstats forvaltningsretlige regler i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 1, litra b), i direktiv 85/337/EØF foreskrives, at medlemmerne af den berørte offentlighed principielt kun har adgang til domstolsprøvelse under forudsætning af, at	Dom	07.11.13

	de gør gældende, at en rettighed er krænkede, fortolkes således, a) at en anfægtelse ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, kun kan tiltrædes og føre til ophævelse af afgørelsen, såfremt det efter sagens omstændigheder konkret er muligt, at den anfægtede afgørelse ville have fået et andet indhold uden den processuelle fejl, og såfremt den processuelle fejl samtidigt endvidere påvirker en materiel retsstilling, der tilkommer sagsøgeren, eller b) at der i forbindelse med anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, i videre omfang skal tages hensyn til processuelle fejl? Såfremt det foranstående spørgsmål skal besvares som forudsat i litra b): Hvilke indholdsmæssige krav skal der stilles til processuelle fejl, for at disse kan tages i betragtning til fordel for en sagsøger ved anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af en afgørelse?		
C-199/12, C-200/12 og C-201/12	X m.fl. mod Minister voor Immigratie en Asiel Sagen vedrører bl.a.: 1) Udgør udlændinge med en homoseksuel orientering en bestemt social gruppe som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, herefter »direktivet«)?	Dom	07.11.13
C-225/12	Demir Sagen vedrører: I. Skal artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at den finder anvendelse på en materiel og/eller formel betingelse for den første indrejsetilladelse, også selv om en sådan betingelse – som i denne sag en foreløbig opholdstilladelse – bl.a. har til formål at forhindre ulovlig indrejse og ulovligt ophold forud for indgivelse af ansøgning om en opholdstilladelse og for så vidt kan anses for en foranstaltning som omhandlet i præmis 85 i dommen af 21. oktober 2003 i de forenede sager C-317/01 og C-369/01, Abatay m.fl., der kan skærpes? II.a. Hvilken betydning skal der i denne sammenhæng tillægges kravet om lovligt ophold i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80? II.b Har det herved betydning, at indgivelse af en ansøgning efter national ret i sig selv skaber lovligt ophold, så længe ansøgningen ikke er afslået, eller har det kun betydning, at opholdet, inden en ansøgning indgives, efter national ret anses for ulovligt?	Dom	07.11.13
C-293/12 og C-594/12	Seitlingere.a.’ Sagen vedrører: 1) Er artikel 3-9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF forenelig med artikel 7, 8 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? 2) 2.1. Skal der, set i lyset af forklaringerne til chartrets artikel 8, der i henhold til chartrets artikel 52, stk. 7, er udarbejdet som en vejledning ved fortolkningen af chartret, og som Verfassungsgerichtshof skal inddrage behørigt, tages samme hensyn til direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og –organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger som til betingelserne i chartrets artikel 8, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, ved bedømmelsen af gyldigheden af indgreb? 2.2. Hvilket forhold er der mellem »EU-retten« som nævnt i chartrets artikel 52, stk. 3, sidste	Dom	07.11.13

	punktum, og de databeskyttelsesretlige direktiver? 2.3. Skal der henset til, at direktiv 95/46/EF og forordning (EF) 45/2001 indeholder betingelser og begrænsninger for udøvelse af den grundlæggende ret til databeskyttelse i henhold til chartret, ved fortolkning af chartrets artikel 8 tages hensyn til ændringer, der følger af nyere sekundærret? 2.4. Følger det af princippet om overholdelse af det højeste beskyttelsesniveau, som opstilles i chartrets artikel 53, når der henses til chartrets artikel 52, stk. 4, at grænserne for tilladte sekundærretlige indskrænkninger skal drages snævrere? 2.5. Kan der henset til chartrets artikel 52, stk. 3, præambelens stk. 5, og forklaringerne til artikel 7, hvorefter de rettigheder, der sikres i artikel 7, svarer til dem, der er sikret ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), udledes synspunkter af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis om EMRK's artikel 8, som påvirker fortolkningen af chartrets artikel 8?		
C-313/12	Romeo Sagen vedrører: 1) Kan en national ret på baggrund af nationale bestemmelser, der for så vidt angår rent interne situationer henviser til EU-retten, fortolke og anvende EU-rettens bestemmelser og principper på en sådan måde, at retten fraviger den fortolkning – eller anvender denne urigtigt – som Domstolen har anlagt heraf i sin praksis? 2) Er det i henhold til artikel 3 i lov nr. 241/1990 og artikel 3 i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med artikel 1 i lov nr. 241/1990, hvorefter de italienske myndigheder skal anvende principperne i EU's retssystem i overensstemmelse med forvaltningens pligt til i henhold til artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at begrunde sine beslutninger, foreneligt med EU-retten at anvende og fortolke de ovenstående nationale bestemmelser, hvorefter paritetiske beslutninger, dvs. subjektive rettigheder på pensionsområdet, der ikke desto mindre er bindende, kan unddrages begrundelsespligten, og udgør denne situation en væsentlig overtrædelse af den administrative foranstaltning? 3) Er artikel 21g, stk. 2, første led, i lov nr. 241/1990 som fortolket i den forvaltningsretlige praksis, sammenholdt med pligten til at begrunde forvaltningsakter, som fastsat i artikel 3 i lov nr. 241/1990 og i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med pligten for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger, som fastsat i artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, foreneligt med artikel 1 i lov nr. 241/1990 om forvaltningens pligt til at anvende EU-rettens principper, og er det følgelig foreneligt og tilladt, at forvaltningen anlægger og anvender en fortolkning, hvorefter den har mulighed for først at fremkomme med begrundelsen under retssagen?	Dom	07.11.13
C-512/12	Octapharma France Sagen vedrører: 1) Kan plasma, der med henblik på transfusion er fremstillet af fuldblod under anvendelse af en industriel proces, være genstand for samtidig anvendelse af bestemmelserne i direktiv [2001/83] af 6. november 2001 og bestemmelserne i direktiv [2002/98] af 27. januar 2003, ikke kun for så vidt angår tapning og testning, men tillige for så vidt angår behandling, opbevaring og distribution, og kan artikel 2, stk. 2, i direktiv [2001/83] af 6. november 2001 i denne henseende fortolkes således, at kun fællesskabslovgivningen vedrørende lægemidler finder anvendelse på et produkt, som samtidig er omfattet af andre bestemmelser inden for fællesskabslovgivningen, i det tilfælde alene, hvor de sidstnævnte bestemmelser er mindre strenge end lægemiddelbestemmelserne? 2) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv [2002/98] af 27. januar 2003 fortolkes – i	GA	07.11.13

	givet fald i lyset af artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – således, at det er tilladt at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der fordi de underkaster plasma, der fremstilles under anvendelse af en industriel proces, en strengere ordning end den ordning, der gælder for lægemidler, indebærer en undtagelse til anvendelse af samtlige eller visse bestemmelser i direktiv [2001/83] af 6. november 2001, navnlig de bestemmelser, der alene gør markedsføringen af lægemidler betinget af, at der indhentes en forudgående markedsføringstilladelse og i bekræftende fald under hvilke betingelser og i hvilket omfang?		
C-518/11	UPC Nederland B.V. mod Gemeente Hilversum Sagen vedrører: Fortolkningen af loyalitetsprincippet? Fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) samt af Rammedirektivet? Fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)? Fortolkning af TEUF art. 101 om forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler?	Dom	07.11.13